

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.024 van 23 december 2011
in de zaak A. 192.291/XII-5793**

In zake: de VZW QUATUOR DANEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Patrick Peeters en Jens Mosselmans
kantoor houdend te 1000 Brussel
Terhulpssteenweg 120
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Walter Muls
kantoor houdend te 1000 Brussel
A. Dansaertstraat 92
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 20 april 2009, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 30 januari 2009 van de Vlaamse regering houdende de weigering tot toekenning van een meerjarig financieringsbudget aan de vzw Quatuor Danel voor de periode 2007-2009.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Werner Wymeersch heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 november 2011.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jens Mosselmans, die verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster is een vereniging met als doel “het bevorderen en het ontwikkelen van het repertorium van het strijkkwartet” en is sinds 1998 erkend en ondersteund door de Vlaamse Gemeenschap.

Zij dient op 31 augustus 2005 een aanvraag in voor een structurele subsidie voor de periode 2007-2009 in het kader van het Kunstendecreet van 2 april 2004.

3.2. Zowel de voorlopige als de definitieve adviezen van de beoordelingscommissie als van de administratie zijn negatief. De beoordelingscommissie Muziek is van mening dat dit ensemble niet meer in aanmerking komt voor structurele subsidiëring omdat daarvan niet meer de noodzaak blijkt om de kwaliteit te behouden of te verbeteren en omdat het kwartet gelet op de beperkte bezetting en op het succes van het ensemble in staat moet zijn om op eigen benen te staan.

Op 23 juni 2006 bezorgt de bevoegde minister een nota aan de Vlaamse regering betreffende de uitvoering van het Kunstendecreet voor de periode 2007-2009, waarin hij omtrent verzoekster enkel noteert: “ik onderschrijf en volg het negatief advies van de beoordelingscommissie en de administratie”.

Eveneens op 23 juni 2006 neemt de Vlaamse regering het besluit houdende de subsidiëring van kunstenorganisaties en organisaties voor kunsteducatie in de periode van 1 januari 2007 tot en met 31 december 2009. Artikel 1 van het besluit somt de zevenentwintig ensembles op waaraan subsidies worden verleend met de overeenstemmende minimumbedragen. Uit het ontbreken van verzoekster blijkt de weigering om haar een subsidie toe te kennen.

Bij arrest nr. 166.055 van 19 december 2006 beveelt de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging “van de uit het besluit van de Vlaamse regering van 23 juni 2006 houdende de subsidiëring van kunstenorganisaties en organisaties voor kunsteducatie in de periode van 1 januari 2007 tot en met 31 december 2009 blijkende weigering om aan de vzw Quatuor Danel een subsidie toe te kennen”. De Raad overweegt dat de grootte van het ensemble noch het eventueel zelfbedruipend karakter van zijn activiteiten op het eerste gezicht zijn onder te brengen in één van de beoordelingscriteria van artikel 8 van het Kunstendecreet en dat alleszins de beoordelingscommissie de reden waarom negatief advies wordt verleend, aan geen enkele van die beoordelingscriteria vastknoopt; de idee dat een ensemble, eenmaal succesvol, zonder subsidies moet kunnen voortbestaan, komt er volgens voornoemd arrest *prima facie* op neer dat een nieuwe subsidiëringvoorwaarde wordt opgelegd. Bijgevolg wordt het middel genomen uit onder meer de schending van artikel 8 van het Kunstendecreet ernstig bevonden.

3.3. Gevolg gevend aan dit arrest beslist verwerende partij om de aanvraag van verzoekster voor meervoudige subsidiëring opnieuw te onderzoeken.

De beoordelingscommissie geeft opnieuw een negatief advies om reden dat de kwaliteit en uitstraling van het Quatuor Danel anno 2006 haar ervan overtuigen dat dit ensemble ongetwijfeld verder kan werken zonder meerja-

rige subsidiëring en dat het voor een kwartet met dergelijke status haalbaar moet zijn om voldoende eigen inkomsten te genereren uit uitkoopsommen voor concerten en vergoedingen voor masterclasses zodat het zijn huidige kwaliteit kan behouden en zelfs verbeteren.

3.4. In haar repliek van 1 maart 2007 voert verzoekster onder meer aan dat de beoordelingscommissie, door *quasi* woordelijk het vorige voorlopig advies van 28 maart 2006 te hernemen, nagelaten heeft om haar aanvraag daadwerkelijk opnieuw te onderzoeken. Bovendien is het argument dat het kwartet ongetwijfeld verder kan werken zonder meerjarige subsidiëring, ook feitelijk onjuist.

3.5. De beoordelingscommissie Muziek blijft in haar definitief advies bij haar negatief advies. Haar antwoord op de repliek van verzoekster luidt:

“In haar repliek van 1 maart 2007 stelt de vzw Quatuor Danel dat de beoordelingscommissie muziek een negatief advies verleent op basis van een criterium dat niet voorkomt in artikel 8, § 1, van het kunstendecreet. Dit is echter niet correct.

Het negatieve advies van de beoordelingscommissie Muziek is gebaseerd op de overtuiging dat het Quatuor Danel geen overheidssteun meer nodig heeft om te kunnen voortbestaan. Met andere woorden, de continuïteit van de werking van het Quatuor Danel is volgens de beoordelingscommissie Muziek haalbaar zonder meerjarige subsidiëring in het kader van het kunstendecreet.

Dit advies is dus gebaseerd op het criterium ‘haalbaarheid’, ofwel punt 6° van de criteria vermeld in artikel 8, § 1 van het kunstendecreet.

Het feit dat de begroting van de vzw Quatuor Danel voor de jaren 2008 en 2009 een tekort vertoont, is - volgens de inschatting van de beoordelingscommissie Muziek - een volkomen artificieel gegeven.

De beoordelingscommissie Muziek gaat ervan uit dat het Quatuor Danel, zoals het trouwens zelf herhaaldelijk vermeldt, een hoge artistieke kwaliteit behaalt en internationaal stilaan tot de top behoort. Deze kwaliteit dient zich ook te vertalen in de uitkoopsommen die het ensemble vraagt. De vzw Quatuor Danel vraagt nog steeds relatief lage uitkoopsommen. De beoordelingscommissie Muziek is ervan overtuigd dat het voor het Quatuor Danel mogelijk is om hogere uitkoopsommen te vragen aan concertorganisatoren, zonder dat dit een daling van het aantal verkochte concerten met zich zou meebrengen.

Door lagere uitkoopsommen te vragen dan haalbaar is, ontcijfert de vzw zichzelf een groot bedrag aan eigen inkomsten. Daardoor wordt een artificieel tekort geschapen, dat door de Vlaamse overheid zou moeten worden gedragen.

Met de juiste uitkoopsommen kan de werking van het Quatuor Danel - met inbegrip van de verdere uitbouw van de internationale uitstraling van het kwartet - zelfbedruipend zijn. Het is niet meer dan logisch dat de Vlaamse gemeenschap geen middelen moet blijven investeren in een ensemble dat normaal met uitkoopsommen kan bestaan.

De stelling in de repliek van de vzw Quatuor Danel dat de beoordelingscommissie Muziek haar subsidieaanvraag niet opnieuw heeft onderzocht, is eveneens niet correct. De herneming van de advisering van de subsidieaanvraag van Quatuor Danel gebeurde op 25 januari 2007. Dit werd als dusdanig vastgelegd in de notulen van deze vergadering, die formeel werden goedgekeurd door de beoordelingscommissie Muziek op haar vergadering van 14 februari 2007. Op deze laatste vergadering werd ten andere beslist om nog een aanvulling toe te voegen aan het advies over de subsidieaanvraag van de vzw Quatuor Danel.

Het feit dat de tekst van dit advies nagenoeg dezelfde is als de tekst van het advies dat in 2006 werd geformuleerd, is een logisch gevolg van het feit dat de beoordelingscommissie Muziek - ook na herhaaldelijk onderzoek - tot geen andere conclusie kan komen dan degene die hierboven nogmaals werd uiteengezet, met name dat ze ervan overtuigd is dat het Quatuor Danel kan voortbestaan zonder verdere subsidiëring.”

De administratie meent in haar definitief advies dat het dossier van Quatuor Danel niet voldoende is onderbouwd om een stijging van de huidige subsidie te verantwoorden, doch zij kan wel akkoord gaan met de continuering van de subsidiëring zoals toegekend in de periode 2003-2006.

3.6. Na overleg met de commissie, komen de administratie en de beoordelingscommissie Muziek vervolgens tot het volgende geïntegreerd advies:

“Na samenspraak met de beoordelingscommissie, met als doel tot een geïntegreerd advies te komen, blijkt dat de commissie op basis van de artistieke kwaliteit en de relevantie binnen het landschap van het ensemble, oordeelt dat de gemiddelde uitkoopsommen relatief laag liggen. Indien deze structureel zouden worden verhoogd tot wat volgens de commissie de internationale normen zijn voor een kwaliteitskwartet, zou het continueren van de werking van het ensemble, gegeven het hoge aantal gegeven concerten, ook zonder subsidies gemakkelijk haalbaar zijn. De administratie volgt de redenering van de commissie en onderschrijft dus ook het negatieve advies van de commissie.

Voorontwerp van beslissing: geen subsidie voor de meerjarige periode 2007-2009.”

3.7. Op 29 juni 2007 keurt de Vlaamse regering het door de bevoegde minister geformuleerde voorstel tot niet-subsidiëring goed. De bevoegde minister onderschrijft in zijn voorstel “het negatieve advies van de beoordelingscommissie en de administratie”:

“De beoordelingscommissie geeft duidelijk aan dat een kwartet met de kwaliteit van Quatuor Danel in staat moet zijn om via een verhoging van de uitkoopsommen (conform de internationale normen die voor gelijkaardige ensembles gehanteerd worden) zijn werking zonder subsidie te kunnen voortzetten. De administratie sluit zich na overleg met de beoordelingscommissie aan bij het standpunt van de beoordelingscommissie.”

3.8. Ook deze beslissing van de Vlaamse regering van 29 juni 2007 wordt in haar tenuitvoerlegging geschorst door de Raad van State, bij arrest nr. 177.774 van 11 december 2007. Het middel geput uit onder meer de schending van artikel 8 van het Kunstendecreet wordt opnieuw ernstig bevonden, aangezien de beoordelingscommissie Muziek niet kan worden bijgevalen dat de in aanmerking genomen weigeringsgrond kan worden ingepast in het criterium “haalbaarheid” uit artikel 8, § 1, 6°, van het Kunstendecreet. De Raad van State overweegt dienaangaande:

“Te dezen lijkt uit het dossier te kunnen worden afgeleid dat de aanvraag tot subsidiëring werd geweigerd op grond van het feit dat de gemiddelde uitkoopsommen te laag zijn -waarbij verwezen wordt naar de internationaal gehanteerde normen ter zake- waardoor de inkomsten laag blijven, hierdoor een tekort ontstaat en aan de verwerende partij gevraagd wordt dat tekort aan te zuiveren. Verder poogt de verwerende partij deze reden tot weigering vast te knopen aan het in artikel 8, § 1, 6°, van het kunstendecreet vermeld criterium, namelijk de ‘haalbaarheid’.

In de voorbereidende werken van het decreet wordt niet nader ingegaan op dit begrip en wat daar precies moet worden onder verstaan. Op het eerste gezicht dient dan ook, zoals de verzoekende partij doet, te worden teruggegrepen naar de ‘Handleiding’ bij het Kunstendecreet, opgesteld door IVA Kunsten en Erfgoed. Op bladzijde 9 van die ‘handleiding’ staat het volgende te lezen :

‘Het criterium haalbaarheid valt hierbij op: bij de beoordeling wordt nagegaan en ingeschat of de werking -met de (verschillende) functies, beschreven in het artistiek-inhoudelijke beleidsplan- overeenstemt met de (structuur) van de organisatie, heeft de organisatie de ‘juiste’ knowhow (inhoudelijke expertise), personeelsstructuur, infrastructuur, financiële basis... om dit plan te realiseren? Is het beleidsplan haalbaar en realistisch? Hoe sterk het beleidsplan inhoudelijk ook is, de draagkracht ervan

wordt getoetst aan de organisatie: kan de (interne) structuur van de organisatie dit plan dragen? De grootte van het budget zal onder andere op basis van deze afwegingen bepaald worden’.

Op het eerste gezicht dient uit deze ‘commentaar’ te worden afgeleid dat een organisatie slechts in aanmerking kan komen voor een subsidie wanneer haar beleidsplan haalbaar is. De vraag of het vooropgestelde of ingediende beleidsplan al dan niet kan worden verwezenlijkt met eigen middelen lijkt op het eerste gezicht dan ook een vraag te zijn die niet kan worden ingepast in dat criterium.

Met betrekking tot de financiële situatie van de verzoekende partij kan er bovendien worden aan toegevoegd dat een gecumuleerd tekort van 57.838 euro tegen eind december 2007 dreigt. Dergelijk tekort geldt eveneens voor de komende jaren 2008 en 2009. Dit gegeven wordt als dusdanig niet tegengesproken : de beoordelingscommissie neemt wel aan dat het tekort ‘een volkomen artificieel gegeven’ is te wijten aan de te lage uitkoopsommen die door de verzoekende partij worden gevraagd. In de adviezen voorafgaand aan de bestreden beslissing wordt in dat verband verwezen naar internationaal gehanteerde uitkoopsommen die gelden voor gelijkaardige ensembles. Welke die internationaal gehanteerde uitkoopsommen dan wel concreet zouden zijn, blijft onduidelijk. Trouwens, in een reactie op het oorspronkelijke en voorlopige advies vanwege de administratie waarin te lezen staat dat in de begroting ‘een ruim bedrag aan uitkoopsommen’ wordt opgegeven, doch weliswaar niet te achterhalen is wat de gemiddelde uitkoopsom per concert bedraagt, geeft de verzoekende partij per concert op wat zij als uitkoopsom vraagt. Het lijkt niet op te gaan te stellen -zoals de beoordelingscommissie doet- dat de verzoekende partij maar de juiste uitkoopsommen moet vragen wanneer niet wordt aangegeven welke die ‘juiste’ uitkoopsommen dan wel zouden zijn. Ten slotte kan men in dat verband niet om de vraag heen of het vragen van hogere uitkoopsommen dan geen repercussie zal hebben op het aantal concerten dat de verzoekende partij dan nog zou kunnen of mogen geven, vraag die zij in haar verzoekschrift te berde brengt.”

3.9. Uiteindelijk worden zowel het besluit van 23 juni 2006 als het besluit van 29 juni 2007 vernietigd bij arrest nr. 187.282 van 23 oktober 2008. Om de redenen waarom het middel geput uit de schending van artikel 8 van het Kunstendecreet voorheen telkenmale ernstig werd geacht in de schorsingsarresten, noemt de Raad van State het middel in dat arrest ook gegrond.

3.10. Op 30 januari 2009 wordt opnieuw tot de subsidiëring van kunstorganisaties en organisaties voor kunsteducatie in de periode van 1 januari 2007 tot 31 december 2009 besloten. De thans bestreden weigeringsbeslissing blijkt uit het ontbreken van verzoekster in dit besluit.

In de nota aan de Vlaamse regering schrijft de bevoegde Vlaamse minister immers het volgende:

“Omdat het hier gaat om het hernemen van een beslissing van de Vlaamse Regering van 3 jaar geleden en de desbetreffende subsidieperiode (2007-2009) al voor 2/3 gevorderd is, beperkt de wijziging zich tot een aanpassing van de motivering van de beslissingen. Vanzelfsprekend gebeurde dit op basis van de aanvraagdossiers en de adviezen van de administratie en de beoordelingscommissie die aan de beslissing van 23 juni 2006 ten grondslag lagen. Voor Quatuor Danel beroep ik me op de adviezen van de administratie en de beoordelingscommissie die werden geformuleerd naar aanleiding van de beslissing van 29 juni 2007.”

De redenen om de subsidie te weigeren zijn meer in het bijzonder de volgende:

“Quatuor Danel: ik onderschrijf en volg het negatief advies van de beoordelingscommissie en de administratie zoals dit werd gegeven naar aanleiding van de beslissing van 29 juni 2007. Ik wens te benadrukken dat Quatuor Danel als ensemble zeker artistiek relevant is. Rekening houdend met de omvang (4 musici) en de potentiële inkomsten (ca. 80 concerten op jaarbasis in een internationale context aangevuld met workshops en masterclasses), moet het voor dit ensemble haalbaar zijn om zonder structurele subsidies te werken. In haar uitvoerige repliek van 19 februari 2007 op de eerste vraag naar schorsing, heeft de beoordelingscommissie uitvoerig en gemotiveerd beschreven waarom ze vond dat Quatuor Danel géén subsidies nodig heeft indien het gezelschap zich zou aligneren op de internationale uitkoopsommen van gelijkaardige gezelschappen in het buitenland. De reden om subsidies aan te vragen was nu net dat Quatuor Danel overtuigd is van haar kwaliteiten en dus de vergelijking met de collega's uit het buitenland kan doorstaan. De beoordelingscommissie volgt die internationale waardering maar verbindt er ook de uitkoopsommen aan waardoor het gezelschap *de facto* voldoende marktpotentieel ontwikkelt en over de vereiste return kan beschikken. Met andere woorden: ofwel staat Quatuor Danel aan de internationale top en heeft ze geen subsidies nodig omdat het kan rekenen op behoorlijke uitkoopsommen, ofwel speelt Quatuor Danel níét binnen een internationaal parcours en vervalt hun belangrijkste legitimering op subsidies. In beide gevallen dient het gezelschap niet te worden gesubsidieerd.

Ten gronde toont het advies van de beoordelingscommissie een incompatibiliteit aan tussen de toetsing van de werking aan criterium 1 - profilering en positionering- en aan criterium 8 -gedegen financiële onderbouw van de werking.”

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. Verwerende partij betwist het belang van verzoekster bij het annulatieberoep omdat zij onmogelijk nog een nieuwe beslissing kan nemen binnen de periode waarop de subsidies betrekking hebben.

5. In het auditorsverslag wordt deze exceptie op beredeneerde wijze verworpen.

6. In haar laatste memorie komt verwerende partij niet terug op de ontvankelijkheid van het beroep. Zij beperkt zich in haar verzoek tot voorzetting van de rechtspleging tot de loutere vermelding dat zij “het standpunt dat zij uiteenzette in haar memorie van antwoord [bevestigt]”. In het dispositief vraagt zij enkel nog de vordering tot nietigverklaring ongegrond te verklaren.

Daargelaten of dit al niet begrepen moet worden als een afstand van haar exceptie, ziet ook de Raad van State geen reden waarom verzoekster, die ingevolge een eventuele nietigverklaring kans maakt op een nieuwe en voor haar begunstigende beslissing, belang ontzegd moet worden bij het beroep.

De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van het eerste middel

Standpunt van de partijen

7. Verzoekster voert in een eerste middel onder meer de schending aan van de artikelen 6 en 8 van het Kunstendecreet en van het gezag van gewijsde van het arrest nr. 187.282 van 23 oktober 2008.

Daartoe betoogt zij dat zij voldoet aan de criteria van het voormelde artikel 8, dat nochtans haar subsidieaanvraag - voor de derde keer - wordt afgewezen op grond van criteria die geen aanknopingspunt vinden in één van de criteria van het Kunstendecreet, meer bepaald op grond van dezelfde overweging dat verzoekster, mede gelet op haar beperkte bezetting, in staat moet zijn om vol-

doende eigen inkomsten te genereren uit uitkoopsommen voor concerten, voor zover zij haar uitkoopsommen conformeert aan “internationale normen” en dat de minister naliet om opnieuw adviezen in te winnen bij de beoordelingscommissie en de administratie.

8. In de memorie van antwoord betwist verwerende partij vooreerst dat zij de eerdere arresten van de Raad zou hebben miskend. Uit de stukken en onder meer de nota aan de regering blijkt dat er telkenmale naar de arresten wordt verwezen. Hierbij is expliciet genoteerd dat de Raad van State in het arrest nr. 187.282 van 23 oktober 2008 stelde dat de interpretatie van het criterium “haalbaarheid” door de beoordelingscommissie Muziek niet conform het Kunstendecreet is. Om tegemoet te komen aan de kritiek van de Raad van State is de beslissing van de Vlaamse regering van 23 juni 2006 overgedaan en is de motivering door de minister in zijn nota aan de Vlaamse regering uitgebreid. Nergens verwijst de beslissing naar een bijkomend criterium dat werd gehanteerd, wat specifiek de kritiek was van het vernietigingsarrest. Door een uitgebreide eigen motivering te geven was het ook niet nodig nogmaals adviezen in te winnen.

Voorts wijst verwerende partij erop dat niet uit het oog mag worden verloren dat het Kunstendecreet in geen enkel opzicht een subjectief recht verleent op subsidie en dat het de Vlaamse regering is die discretionair beslist.

Beoordeling

9. Verwerende partij stelt terecht dat nergens blijkt dat wanneer een vereniging geacht wordt aan alle subsidiëeringsvoorwaarden te voldoen, zij meteen automatisch gerechtigd zou zijn op een subsidie. Alle criteria van artikel 8, § 1, van het Kunstendecreet zijn immers voor ruime interpretatie vatbaar en verlenen een reële discretionaire beoordelingsmacht aan de Vlaamse regering om het beschikbare budget volgens haar beoordeling te verdelen. Is er aldus geen regel van objectief recht die verzoekster een subjectief recht op subsidie toekent, dit belet niet dat eventueel moet worden afgeleid en vastgesteld, *a posteriori*, uit de wijze waarop verwerende partij haar discretionaire beoordelingsmacht *in concreto* uitoefent, dat zij voor een weigering van verzoeksters subsidieaanvraag geen deugdelijke redenen blijkt te hebben, meer in het bijzonder geen redenen die

terug te voeren zijn tot één van de beoordelingscriteria van voormeld artikel 8 van het Kunstendecreet.

10. Niettegenstaande de ruime door de decreetgever aan het bestuur verleende beoordelingsbevoegdheid, moet de Vlaamse regering in haar beslissing verduidelijken waarom zij die subsidie weigert en bij die beoordeling is zij gebonden door de criteria van voormeld artikel 8. Zoals de Raad van State het reeds schreef in het arrest nr. 187.282 van 23 oktober 2008 moet uit de redactie van de artikelen 6 en 8 van het Kunstendecreet immers worden afgeleid dat de betrokken beoordeling uitsluitend geschiedt aan de hand van de criteria vastgesteld in artikel 8, § 1, en eventueel de aanvullende criteria die zouden worden vastgesteld overeenkomstig artikel 8, § 2, terwijl de criteria waarnaar wordt verwezen in paragraaf 3 enkel kunnen worden aangewend als aanvulling.

11. Vastgesteld zij dat verwerende partij na het meervermeld vernietigingsarrest nr. 187.282 van 23 oktober 2008 de procedure niet volledig herneeft: zo is geen nieuw advies gevraagd aan de beoordelingscommissie of de administratie. Zoals ook in de nota aan de Vlaamse regering wordt vermeld, beperkt de wijziging zich tot een aanpassing van de motivering en blijven de redenen om de subsidie thans te weigeren opnieuw het feit dat de (gemiddelde) uitkoopsommen te laag zijn, dat verzoekster een ensemble van beperkte omvang is en dat het ensemble internationaal aan de top staat.

12. Het auditoraatsverslag neemt op beredeneerde wijze -en terecht- met verzoekster aan dat een subsidieaanvraag niet kan worden geweigerd omdat een ensemble internationaal zou zijn doorgebroken of “internationale uitstraling” geniet maar om die redenen eerder positief bejegend zou moeten worden.

Wat de overige motieven betreft waarom de aanvraag niet wordt gehonoreerd, zet het auditoraatsverslag op gemotiveerde wijze uiteen dat die enkel hernemen dat de gevraagde uitkoopsommen te laag zijn en opnieuw wijzen op de grootte van het ensemble, gegevens waarvan in de diverse voorgaande arresten van de Raad van State die een weigeringsbeslissing van verwerende partij om verzoekster structureel te subsidiëren tot voorwerp hadden, is

vastgesteld dat verwerende partij niet aantoonde dat ze kunnen worden vastgeknoopt aan één van de beoordelingscriteria van artikel 8, § 1, van het Kunstendecreet en dat ze bijgevolg niet afdoende zijn om de subsidieaanvraag van verzoekster te verwerpen.

13. Verre van alsnog een poging te ondernemen om haar zaak te verdedigen, betoogt verwerende partij in de laatste memorie slechts dat zij “het standpunt bevestigt dat zij uiteenzette in haar memorie”.

De Raad van State valt volkomen bij hetgeen hij omtrent artikel 8 van het Kunstendecreet en de concrete toepassing ervan op de aanvraag van verzoekster reeds eerder bij herhaling heeft overwogen en hetgeen het auditoraat thans nogmaals heeft uiteengezet.

14. Het middel is gegrond.

De hierna uit te spreken vernietiging verplicht verwerende partij ertoe om zich opnieuw over verzoeksters aanvraag tot subsidiëring uit te spreken. Volgt, in geval van een nieuwe weigering, eens te meer een nietigverklaring ervan door de Raad van State omdat de motieven niet deugden, dan zou verwerende partij in de specifieke omstandigheden van de zaak geen andere keuze meer resten dan finaal de aanvraag in te willigen.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de Vlaamse regering van 30 januari 2009 houdende de weigering tot toekenning van een meerjarig financieringsbudget aan de vzw Quator Danel voor de periode 2007-2009.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 23 december 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest